

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 168829 22 Kž 2
Novi Travnik, 21.04.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Stane Imamović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optuženog R. P., zbog krivičnog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branioca optuženog, advokata Admira Smailagić iz Travnika, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 168829 21 K 2 od 20.12.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 21.04.2022. godine, a primjenom člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba branioca optuženog R. P. odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 168829 21 K 2 od 20.12.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 168829 21 K 2 od 20.12.2021. godine optuženi R. P. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca. Pored toga, od optuženog je, primjenom odredbe člana 239. stav 4. Krivičnog zakona Federacije BiH, trajno oduzeta opojna droga Cannabis uz daljnju odluku da se oduzeta droga ima uništiti po pravosnažnosti presude, te je optuženi obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka plaćanjem paušala u iznosu od 50,00 KM.

Protiv te presude u zakonskom roku žalbu je izjavio branilac optuženog zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se ista presuda preinači na način da se optuženom izrekne blaža krivično pravna sankcija.

Kantonalno tužilaštvo Travnik nije podnijelo odgovor na žalbu branioca.

Obzirom da je branilac žalbom tražio da on i optuženi budu obavješteni o sjednici vijeća to je ista održana dana 21.04.2022. godine na koju je pristupio branilac ostajući kod svih žalbenih prigovora i prijedloga, dok na sjednicu nisu pristupile

uredno obavještene stranke u čijem odsustvuje je, shodno odredbi člana 319. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana sjednica vijeća. Nakon što je ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda i prigovora, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog došlo do povrede krivičnog zakona u smislu člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Obrazlažući žalbeni osnov bitne povrede odredaba krivičnog postupka branilac se prvo poziva na obavezu suda da savjesno ocjeni svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i da na osnovu takve ocjene izvede zaključak da li je neka činjenica dokazana, zatim da obrazloženje osporene presude ne zadovoljava zahtjev brižljive i savjesne ocjene dokaza bez obzira na priznanje krivnje optuženog koje se priznanjem mora cijeniti kao svaki drugi dokaz, da suprotno odredbi člana 351. (očigledno se misli na odredbu člana 305.) stav 7. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH nižestepeni sud nije određeno i potpuno iznio koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, a ne samo iznijeti činjenično stanje kakvim ga sud smatra utvrđenim ograničavajući se samo na navođenje izvedenih dokaza po nazivima dokaznih sredstava bez sadržajne analize istih.

Iako to žalbom nije izričito precizirano, iz prednjih žalbenih prigovora proizilazi da se ukazuje na bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) i stav 2. u vezi sa članom 305. stav 7. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH. Međutim, isti žalbeni prigovori se od strane ovog suda prvenstveno ocjenjuju kao paušalni i neodređeni, a time i kao neosnovani, jer se žalbom ne precizira koji to konkretan dokaz prvostepeni sud nije cijenio pojedinačno i u vezi sa drugim izvedenim dokazima niti je precizirano koju to odlučnu činjenicu prvostepeni sud nije utvrdio, kao ni činjenicu koju je utvrdio, a da za istu nije dao analizu i ocjenu dokaza iz kojih ta utvrđena činjenica proizilazi. Kada se uz to ima u vidu da je prvostepeni sud osporenu presudu donio u ponovljenom postupku tako što je, postupajući po uputama ovog suda datim u rješenju broj 51 0 K 168829 21 KŽ od 08.10.2021. godine, ovaj put precizirao po nazivu, broju i datumu svaki izvedeni dokaz, a zatim iznio u bitnom sadržaj tih dokaza i odlučne činjenice koje proizilaze iz istih od kojih je i činjenica da je dana 18.10.2019. godine u mjestu Lager Općina Travnik kod optuženog pronađena i od istog oduzeta opojna droga Cannabis neto mase 0,824 grama u obliku ručno motane cigarete, a koja se odlučna činjenica od koje zavisi pravilna primjena neke od odredaba krivičnog zakonodavstva ne osporava ni žalbom, onda se neosnovanim pokazuju žalbeni prigovori da prvostepeni sud nije dao razloge o odlučnim činjenicama i da je time počinio bitnu povredu postupka propisanu odredbom člana 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH niti odredbu iz stava 2. u vezi sa članom 305. stav 7. istog zakona.

Iz sadržaja žalbe i iz njenog usmenog obrazlaganja od strane branioca na javnoj sjednici apelacionog vijeća proizilazi da se prvostepena presuda u glavnom pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, pa se i u odnosu na ovaj žalbeni osnov žalbom prvo generalno navodi šta je svrha kažnjavanja, zatim da sud dužan utvrditi, ocijeniti i obrazložiti otežavajuće i olakšavajuće okolnosti, a zatim se navode i konkretni prigovori koji se odnose na ovog optuženog i predmetno krivično djelo prema kojima se od strane prvostepenog suda nije u dovoljnoj mjeri cijenilo da su se životne okolnosti promijenile kod optuženog u smislu da su ranije osude postigle efekat resocijalizacije optuženog koji je u međuvremenu zasnovao radni odnos u

inostranstvu i obitelji od koje bi bio odvojen kaznom zatvora pri čemu se posebno misli na tek rođeno dijete, te bi izgubio i zaposlenje. Kako je optuženi promijenio svoje životne navike i postao koristan član šire društvene zajednice žalbom se tvrdi da se svrha kažnjavanja može postići i izricanjem blaže, npr. novčane kazne i pri činjenici da je optuženi povratnik u izvršnu istog krivičnog djela, jer su sva krivična djela počinjena prije nego je došlo do pomenutih promjena u ponašanju optuženog. Žalbom se dalje tvrdi da iz provedenih dokaza ne proizilazi da je optuženi iskazao posebnu upornost ili bezobzirnost pri izvršenju djela, a naročito prema posljedici uzimajući u obzir da je predmeta opojna droga u većini evropskih zemalja dekriminalizirala.

Da je žalba branioca optuženog neosnovana i u odnosu na odluku prvostepenog suda o kazni ovaj sud utvrđuje iz više razloga. Prije svega, neosnovano se žalbom tvrdi da je optuženi nakon izvršenja predmetnog krivičnog djela promijenio svoje ponašanje time što je došao do zaposlenja u inostranstvu što ukazuje na njegovu resocijalizaciju i bez potrebe kažnjavanja izrečenom kaznom, te da bi upućivanjem na izdržavanjem kazne ostao bez tog zaposlenja. Naime, iz uvjerenja Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj FZ9/2/2-31-11-8014-1/21 od 29.03.2021. godine o podacima registriranim u matičnoj evidenciji za optuženog kao osiguranika, koji dokaz je sam branilac priložio uz žalbu na prethodnu ukinutu prvostepenu presudu, vidi se da je optuženi bio osiguran kao uposlenik kod „OLIP-BOSNA“ d.o.o. Travnik u vremenskom periodu od 01.04.2015. godine do 25.03.2021. godine, što znači da je optuženi ne samo u vrijeme donošenja ranijih presuda, nego i u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela, imao zaposlenje i da je uprkos tome činio krivična djela sam rizikujući da bude osuđen i izgubi to zaposlenje. Osim toga, zaposlenje optuženog u inostranstvu na koje se žalba također poziva nije trajnog karaktera, jer je iz dostavljenog ugovora o radu između poslodavca DUDOVEC GRADNJA d.o.o. Zagreb i optuženog kao radnika vidljivo da je taj ugovor o radu zaključen dana 07.10.2021. godine na određeno vrijeme do 07.01.2022. godine, te da nema dokaza o produženju tog ugovora.

Ono zbog čega se žalba branioca posebno pokazuje kao neosnovana jeste činjenica da je optuženi predmetno krivično djelo počinio za vrijeme provjeravanja po uvjetnoj osudi kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci i određen rok provjeravanja u trajanju od 2 godine presudom istog prvostepenog suda broj 51 0 K 139127 18 K od 13.07.2018. godine. Time je optuženi, a suprotno žalbenim tvrdnjama, pokazao upornost u izvršenju krivičnih djela, jer iako mu je pomenutom mjerom upozorenja pružna prilika da ne izdržava kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci ako promjeni svoje ponašanje tako što u naredne dvije godine od 13.07.2018. godine neće počinuti novo krivično djelo, optuženi takvo ukazano povjerenje nije opravdao. Kada se uz to ima u vidu da je optuženi isto krivično djelo, za koje je oglašen krivim presudom prvostepenog suda broj 51 0 K 173098 20 K od 29.06.2020. godine za koje mu je također izrečena uvjetna osuda, počinio dana 23.11.2019. godine, dakle nešto više od mjesec dana nakon što je počinio predmetno krivično djelo za koje je znao da će krivično odgovarati, onda i ta činjenica također upućuje na zaključak da optuženi osoba sklona izvršenju krivičnih djela i da se specijalna prevencija prema istom ne može ostvariti niti mjerom upozorenja, a niti novčanom kaznom kako se to žalbom predlaže u ovom predmetu, a što sve prvostepeni sud osnovano i pravilno ističe u obrazloženju svoje odluke o kazni.

Kod takvog stanja stvari i pri činjenici da je optuženom pobijanom presudom izrečena kazna zatvora znatno bliža općem minimumu te vrste kazne, a da je kao maksimalna propisana kazna zatvora do jedne godine, onda nema osnova za izricanje blaže kazne od izrečene prvostepenom presudom tj. novčane kazne, a naročito ne za izricanje blaže vrste krivičnopravne sankcije odnosno uslovne osude kao mjere upozorenja koja je optuženom već dva puta izricana očigledno bez ostvarene svrhe, a kako se to predlaže žalbom branioca.

Slijedom svega naprijed navedenog žalba branioca u cijelosti se ocjenjuje kao neosnovana zbog čega je istu bilo nužno odbiti kao takvu i potvrditi prvostepenu presudu temeljem člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.